

[Yvonne Herlöv Andersen]

vation til at søge den pension, tværtom, det er en meget lille pension.

Vi kan tilsige en hurtig og velvillig udvalgsbehandling.

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre kan tilslutte sig forslaget om at forhøje rådighedsbeløbet til kommunerne for varmhjælp og medicinhjælp til pensionister. Jeg vil også gerne tilslutte mig anbefalingen af, at dette forslag går hurtigt igennem udvalget, men jeg mener ikke, det skal betyde, at udvalget dermed skal slippe sagen. Jeg tror, det er vigtigt, at vi i socialudvalget følger udviklingen på området og ser på, hvordan de ændringer, der er sket, faktisk virker. Det er ikke ud fra ønsket om at nedgøre nærdemokratiet, men netop for at se, om hensigten med de love, vi laver, nu også bliver opfyldt.

Så vidt jeg har erfaret fra møder ude omkring, er der faktisk en ret stor forskel på, hvordan pensionisterne er blevet behandlet, efter at man har ændret i tilskudsreglerne. En del har fået afslag på et meget tidligt tidspunkt i 1981, og jeg tror, det er vigtigt, at man ude omkring siger, at der faktisk er grund til at forsøge at tale med kommunen igen, for jeg tror, der har været en del kommuner, som ikke har været klar over, at der ville ske en ændring af rådighedsbeløbet.

Jeg kan også tilslutte mig det principielle ønske om, at det ville være vældig rart, hvis vi havde mere retssikkerhed i forbindelse med varmhjælp. Vi ved fra de foreløbige oplæg, man har set om det, at det er en overordentlig besværlig sag at skulle til at lave en egentlig varmesikring eller en retssikret varmhjælp til pensionister, fordi vilkårene er så fuldstændig forskellige for de enkelte, at det vil være umuligt at finde noget, der hedder en standardudgift til varme.

Som et princip er det en smuk tanke, men jeg er altså overordentlig tvivlende over for, om det kan lade sig gøre, medmindre man vil ud i noget, som i praksis betyder en mindre hjælp end den, man i dag har til dem, der har behov for det. Hver gang man indfører en rettighed, er der en hel masse mennesker, som i dag ikke får hjælp, som så vil kunne gøre krav på det, og dermed løber vi ind i meget store ekstraudgifter eller er nødt til at nedsætte hjælpen til dem, der har mest behov.

Jeg kan også gå ind for, at man ophæver § 40, som er nævnt i pkt. 4 i lovforslagets § 1, og tilslutte mig, at man forsøger at finde frem til mere forenklede regler på førtidspensionsområdet.

Jeg lyttede med stor interesse til den konservative ordførers råd til ministeren om at anbefale kommunerne at være mindre karrige ved tildeling af pensionstilskud. Ordføreren nævnte dog, at hun var klar over, at vi har kommunalt selvstyre.

Hvis man nu ville respektere det kommunale selvstyre, kunne de konservative jo gå ud og starte med deres egne partifæller og se på, om de kommuner, hvor især venstre, men også de konservative sidder på styret, nu har fået anvendt det fulde rådighedsbeløb.

Så vidt jeg har fået oplyst, har man i min egen kommune i 1978 anvendt 118 pct. af rådighedsbeløbet, men i 1979 kun 89 pct. Jeg kunne anbefale de konservative at grave lidt i, hvordan det socialudvalg så ud de to år.

I Hillerød kommune anvendte man kun henholdsvis 63 og 68 pct. af rådighedsbeløbet i 1978 og 1979, og dér har som bekendt været konservativ borgmester i mange år.

Tinning (VS):

Det er jo ikke mere end 3-4 måneder siden, at en række partier herinde for alvor tog fat på pensionslovgivningen, nemlig socialdemokratiet, venstre, det konservative folkeparti, kristeligt folkeparti, centrum-demokraterne, fremskridtspartiet og det radikale venstre. Sammen fandt man ud af, at den sociale pensionsfond nu skulle nedlægges. Det er en historie, som handler om, at det i 1970, hvor den sociale pensionsfond blev oprettet, blev fastlagt, at alle skatteydere skulle betale omkring 2 pct. af den skattepligtige indkomst, og de penge var øremærkede: de skulle gå til et bestemt formål, nemlig til forbedring af levevilkårene for de dårligst stillede folkepensionister.

Siden har hver enkelt skatteborger indbetalt til det formål. Der er sket forskellige småjusteringer og -ændringer undervejs, som betød, at de lovede forbedringer blev udskudt, og i oktober sidste år blev det simpelt hen fastlagt, at disse forbedringer slet ikke kom. Det eneste, der blev opretholdt, var særskatten på de omkring 2 pct.; den betales stadig væk, nu er der bare ingen garanti for,